

Statsbanerne have afgivet en Erklæring af det Indhold, at de ikke kunne anbefale dette Baneanlæg.

Med Hensyn til det Forslag, som er stillet af det ærede Medlem fra Varde (S. Sørensen) med flere om en Jernbane fra Varde til Grindsted, maa jeg sige, at Statsbanerne hævde, at Forlægningen af denne Privatbane ogsaa maa fraraades, men, siger man, vil man gaa dertil, kunde der være mere Mening i at føre Funder-Grindsted-Banen over Varde i Forbindelse med Vestbanen som Statsbane og saa anlægge en Privatbane fra Grindsted til Bramminge. Men Forholdet vilde selvfølgelig blive, at Bramminge i høj Grad vilde føle sig krænket, hvis man vilde gaa til en saadan Ændring af Jernbaneloven, det ærede Medlem fra Ribe (Brorsen) vilde sikkert med Hænder og Fødder sætte sig derimod, og jeg kan derfor ikke tænke mig, at en saadan Ændring af Jernbaneloven vilde kunne blive gennemført. Jeg har derfor og af Hensyn til Sagens Forhistorie givet Tilsagn om min Medvirking til Gennemførelsen af det Forslag, som er stillet af de ærede Forslagsstillere om en Bane fra Grindsted til Varde i Stedet for en Grindsted-Tistrup-Bane.

Endnu vil jeg gøre en Bemærkning til det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 2den Valgkreds (Johan Knudsen), der saa varmt har anbefalet en Bane fra Esrom til et Punkt paa Hornbæk-Banen. Dette Lovforslag er for saa vidt bestikkende, som der ikke kræves noget Tilskud fra Statskassen, den interesserede Egn vil selv gennemføre dette Baneanlæg, og altsaa kunde man sige, at der ikke var Anledning til at gøre Modstand mod dette Forslag. Naar jeg imidlertid har næret Betænkeligheder herved, hænger det sammen med — hvad jeg allerede berørte i mit første Foredrag — at der kun er 4 km til den nærmeste Bane, og det siger sig da selv, at skal denne Bane overhovedet kunne leve, vil den komme til at konkurrere med de omliggende Baner. Hertil kommer, at Banelinien endnu ikke er bestemt, lige saa lidt som der er bestemt noget om, til hvilket Punkt af Hornbæk-Banen den skal knytte sig. Der er ogsaa et andet Forhold, som gør sig gældende her, og det er, at der paa Jernbaneloven af 1908 er vedtaget en Lov om Hornbæk-Banens Forlængelse til Gilleleje, og nu er Staten interesseret i Hornbæk-Banen, hvori den har Aktier, men tillige har Staten langs med den vedtagne Forlængelse et

betydeligt Areal liggende, som vil kunne stige i Værdi, hvis Hornbæk-Banen bliver ført til Gilleleje. Men naar Talen er om at forlænge Hornbæk-Banen til Gilleleje, og der endvidere er Tale om at bygge en ny Bane fra Esrom til et Punkt paa Hornbæk-Banen, bliver det de samme Kommuner, der skulle yde Tilskud til Bygningen af begge Baneanlæg. Paa dette Forhold grunde mine Betænkeligheder sig for største Delen. Staten maa som nævnt være meget interesseret i Hornbæk-Banens Forlængelse til Gilleleje baade paa Grund af de Arealer, den har liggende der, og fordi Staten har Interesse i Banens Drift. Jeg nærer derfor nogen Frygt for, at hvis Beboerne anvende Penge til Bygning af Esrom-Banen, ville de ikke være i Stand til at skaffe Midler til ogsaa at bygge den anden Bane. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa dette, men inden jeg sluttede, vilde jeg gøre det ærede Medlem for Frederiksborg Amts anden Valgkreds (Johan Knudsen) opmærksom paa, at mine Betænkeligheder overvejende grunde sig paa dette Forhold, at det er de samme Kommuner, der ere interesserede i de to Baneanlæg, og jeg frygter derfor noget for, at Esrom-Banen kunde komme paa tværs af den allerede vedtagne Forlængelse af Hornbæk-Banen.

Christian Rasmussen: Med Hensyn til den højtærede Ministers Udtalelser vedrørende den paatænkte Bane fra Hellebæk til Esrom skal jeg sige, at efter de Oplysninger, den højtærede Minister fremkom med, vil der vel kunne være Anledning til i det Udvalg, der bliver nedsat om Banen, at faa undersøgt, hvorledes disse Forhold stille sig. Thi skal det blive saaledes, at den her paatænkte Bane vil ødelægge det Projekt, der tidligere har været oppe, kan det maaske være, at man vil vente lidt længere med den sidste Plan, men jeg er ikke vis paa, at det vil blive Tilfældet. Men vi kunne sikkert i det Udvalg, der bliver nedsat om Sagen, faa de Oplysninger, som jeg antager, man i Ministeriet sidder inde med, og som maaske kunne være afgørende for Udvalgets Stilling til Banen. Udover dette skal jeg ikke udtale mig, jeg finder ingen Anledning til at trække denne Forhandling længere ud.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Man gik til Afstemning over: